

eul_wid: mmg-ai

Ἀνώνυμος ἱστορικός (ἀποσπάσματα) · Historical Fragments Anonymous

On the History of Alexander

Περὶ τῆς Ἱστορίας Ἀλεξάνδρου

Period: Ἑλληνιστική Hellenistic
Dialect: Μικταὶ διάλεκτοι Mixed Dialects (frg)
Domain: Ἱστορία History
Format: Συναγωγή Collection

2b, 153, T 1 CIC. pro Archia poet. 24: quam multos scriptores rerum suarum magnus ille Alexander secum habuisse dicitur. atque is tamen, cum in Sigeo ad Achillis tumulum astitisset ‘o fortunate’ inquit ‘adulescens, qui tuae virtutis Homerum praeconem inveneris’.

2b, 153, T 2 ARRIAN. Anab. I 12, 1—2: καὶ εὐδαιμόνισεν ἄρα, ὡς λόγος, Ἀλέξανδρος Ἀχιλλέα, ὅτι Ὀμήρου κήρυκος ἐς τὴν ἔπειτα μνήμην ἔτυχε. καὶ μέντοι καὶ ἦν Ἀλεξάνδρῳ οὐχ ἥκιστα τοῦτου ἕνεκα εὐδαιμονιστέος Ἀχιλλεύς, ὅτι αὐτῷ γε Ἀλεξάνδρῳ, οὐ κατὰ τὴν ἄλλην ἐπιτυχίαν, τὸ χωρίον τοῦτο ἐκλιπὲς ξυνέβη οὐδὲ ἐξηνέχθη ἐς ἀνθρώπους τὰ Ἀλεξάνδρου ἔργα ἐπαξίως, οὐτ’ οὖν καταλογάδην οὔτε τις ἐν μέτρῳ ἐποίησεν· ἀλλ’ οὐδὲ ἐν μέλει ἦισθη Ἀλέξανδρος ὥστε πολὺ μείον γινώσκεται τὰ Ἀλεξάνδρου ἢ τὰ φαυλότατα τῶν πάλαι ἔργων.

2b, 153, T 3 —prooem. 2: ἄλλοι μὲν δὴ ἄλλα ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου ἀνέγραψαν, οὐδ’ ἔστιν ὑπὲρ ὅτου πλείονες ἢ ἀξυμφωνότεροι ἐς ἀλλήλους.

2b, 153, T 4 STRABON XI 5, 5: (Kleitarch. 137 F 16) καὶ τὰ πρὸς τὸ ἔνδοξον θρυληθέντα καὶ ὡμολόγηται παρὰ πάντων, οἳ γε πλάσαντες ἦσαν οἱ κολακείας μᾶλλον ἢ ἀληθείας φροντίζοντες· οἷον τὸ τὸν Καύκασον μετενεγκεῖν εἰς τὰ Ἰνδικὰ ὄρη καὶ τὴν πλησιάζουσαν ἐκείνοις ἑώραν θάλατταν ἀπὸ τῶν ὑπερκειμένων τῆς Κολχίδος καὶ τοῦ Εὐξείνου ὁρῶν. ταῦτα γὰρ οἱ Ἕλληνες [καὶ] Καύκασον ὠνόμαζον, διέχοντα τῆς Ἰνδικῆς πλείους ἢ τρισμυρίους σταδίους, καὶ ἐνταῦθα ἐμύθευσαν τὰ περὶ Προμηθεά καὶ τὸν δεσμὸν αὐτοῦ· ταῦτα γὰρ τὰ ὕστατα πρὸς ἑὼ ἐγνώριζον οἱ τότε. ἡ δὲ ἐπὶ Ἰνδοῦς στρατεία Διονύσου καὶ Ἡρακλέους ὑστερογενῆ τὴν μυθοποιίαν ἐμφαίνει, ἅτε τοῦ Ἡρακλέους καὶ τὸν Προμηθεά λῦσαι λεγομένου χιλιάσιν ἐτῶν ὕστερον. καὶ ἦν μὲν ἐνδοξότερον τὸ τὸν Ἀλέξανδρον μέχρι τῶν Ἰνδικῶν ὁρῶν καταστρέψασθαι τὴν Ἀσίαν ἢ μέχρι τοῦ μυχοῦ τοῦ Εὐξείνου καὶ τοῦ Καυκάσου· ἀλλ’ ἡ δόξα τοῦ ὄρους καὶ τοῦ νομα καὶ τὸ τοὺς περὶ Ἰάσονα δοκεῖν μακροτάτην στρατείαν τελέσαι τὴν μέχρι τῶν πλησίον Καυκάσου καὶ τὸ τὸν Προμηθεά παραδεδοσθαι δεδεμένον ἐπὶ τοῖς ἐσχάτοις τῆς γῆς ἐν τῷ Καυκάσῳ, χαριεῖσθαι τι τῷ βασιλεῖ ὑπέλαβον, τοῦ νομα τοῦ ὄρους μετενέγκαντες εἰς τὴν Ἰνδικήν.

2b, 153, T 5 STRABON XV 1, 28: πάντες μὲν γὰρ οἱ περὶ Ἀλέξανδρον τὸ θαυμαστὸν ἀντὶ τάληθοῦς ἀπεδέχοντο μᾶλλον (Onesikr. 134 T 10).

2b, 153, T 6

—II 1, 6: οὐδὲ τοῦτο δὲ ἀπίθανον τοῦ Πατροκλέους, ὅτι φησὶ τοὺς Ἀλεξάνδρῳ συστρατεύσαντας ἐπιδρομάδην ἱστορῆσαι ἕκαστα, αὐτὸν δὲ Ἀλέξανδρον ἀκριβῶσαι, ἀναγραφάντων τὴν ὅλην χώραν τῶν ἐμπειροτάτων αὐτῷ.

2b, 153, F¹ P. OX. 13: ηντ[....]ριω[....] ἀνῆλθον. [ἃ τοί] νυν περὶ τὴν σὴν βασιλε[ίαν] καὶ τὴν οἰκίαν τὴν τ[ῶν] σῶν ἐταίρων παρηνό[μη]σαν, εἰ καὶ τυγχάνεις [εἰ] δῶς, ὅμως ἔδοξε μοι[ι] γράψαι πρὸς σε διὰ βραχέω[ν, ἵ]να μὴ δοκῇς ἀπολελε[ῖ]φθαί με τούτων. Θηβαῖοι γὰρ πρῶτον μὲν Ἀμύνταν [τὸν] πατέρα τὸν Φιλίππου μ[ε]τ' Ὀλυνθίων ἐπεχείρησα[ν] ἐκβαλ[εῖ]ν μὲν ἐκ τῆς χώρας, ἀπ[ο]στ[ε]ρ[ε]ρ[ῆ]σαι δὲ τῆς βασιλείας, καίπερ οὔτε πρότερον ἀ[δ]ικηθ[έ]ντες ὑπ[ὸ] τοῦ βασιλέως ο]ὐδὲν **

2b, 153, F² STRABON XV 1, 35: ἐκδέδοται δέ τις καὶ Κρατεροῦ πρὸς τὴν μητέρα Ἀριστοπάτρην ἐπιστολή, πολλὰ τε ἄλλα παράδοξα φράζουσα καὶ οὐχ ὁμολογοῦσα οὐδενί, καὶ δὴ καὶ τὸ μέχρι τοῦ Γάγγου προελθεῖν τὸν Ἀλέξανδρον· αὐτὸς τέ φησιν ἰδεῖν τὸν ποταμὸν καὶ κῆτη τὰ ἐν αὐτῷ καὶ μεγέθους καὶ πλάτους καὶ βάθους πόρρω πίστεως μᾶλλον ἢ ἐγγύς. ὅτι μὲν γὰρ μέγιστος τῶν μνημονευομένων κατὰ τὰς τρεῖς ἡπείρους, καὶ μετ' αὐτὸν ὁ Ἰνδός, τρίτος δὲ καὶ τέταρτος ὁ Ἴστρος καὶ ὁ Νεῖλος, ἰκανῶς συμφωνεῖται· τὰ καθ' ἕκαστα δ' ἄλλοι ἄλλως περὶ αὐτοῦ λέγουσιν, οἱ μὲν τριάκοντα σταδίων τοῦλάχιστον πλάτος, οἱ δὲ καὶ τριῶν, Μεγασθένης (III) δέ, ὅταν ᾗ μέτριος καὶ εἰς ἑκατὸν εὐρύνεσθαι, βάθος δὲ εἴκοσι ὀργυιῶν τοῦλάχιστον.

2b, 153, F³ INDEX LIBR. ARISTOT. HESYCH. 176—178: Περὶ Ἀλεξάνδρου η . Περὶ ῥήτορος ἢ πολιτικοῦ. Τέχνην ἐγκωμιαστικὴν.

2b, 153, F⁴ THEMIST. or. 3 p. 55, 10 Dind.: ἀνακηρύττειν σε οὐκ ἀναίνεται μετὰ πλείονος τῆς παρρησίας ἢ Ξενοφῶν Ἀγησίλαον καὶ Ἀλέξανδρον Ἀριστοτέλης καὶ τὰ τελευταῖα δὴ ταῦτα ὁ Ζήνωνος ἑραστής τὸν καθ' αὐτὸν βασιλέα.

2b, 153, F⁵ RUTIL. LUPUS I 18 p. 11, 6 Halm: item Aristotelis (F 594 Rose): «Alexandro enim Macedoni neque in deliberando consilium neque in proeliando virtus neque in beneficio benignitas deerat, sed dumtaxat in supplicio crudelitas. nam cum aliqua res dubia accidisset, apparebat sapientissimus: cum autem confligendum esset cum hostibus, fortissimus; cum vero praemium dignis tribuendum, liberalissimus; at cum animadvertendum, clementissimus.»

2b, 153, F⁶ SUID. s. Δίων ὁ Πασικράτους ... ὃν Χρυσόστομον ἐκάλεσαν ἔγραψεν Περὶ τῶν Ἀλεξάνδρου ἀρετῶν η .

2b, 153, F⁷ P. FREIB. 7—8: col. I—II]I[Μνήσιππος. [τί ὅξ] ὃ φε[ρ]όμενος, ὦ Κα <λ> λίστρατε, πυκνότερα [περι]σκέπτη καὶ τύπτεις ἑαυτοῦ τὴν κεφαλὴν; [τί νυ]νε[ῖ] ο]ὐ[κ] ἀνθοῤῥαις μὰ Δι' ἀλγεινότερός τε ἢ κατ' ἀ[ξί]αν προελήλυθας; ἐπίστησον οὖν κατὰ τὸ γενναῖον [καί] λέγε μοι θαρρῶν, τί σοι συμβέβηκει. τῇ γὰρ Μακεδὸ [νω]ν εὐψυχεῖαι πρέπον ἐστὶν ἐν μὲν ταῖς πράξεσι τὰ [ἀπὸ] τῶν ὅπλων, ἐν δὲ ταῖς ψυχαῖς τὰ ἀπὸ τῆς εὐγνώ[μ]οσύνης μαρτυρε[ῖ]σθαι, ἵνα τὰ μὲν τρόπαια κηρύσσει [τῇ]ν τοῦ σώματος ἀρετὴν, τὰ δὲ δόγματα μαρτυρῇ [τῇ]ν τῆς ψυχῆς εὐγένειαν. Καλλίστρατος. [περ]ισκόπει, περισκόπει πανταχοῦ, Μνήσιππε, μή τις [προ]σαγωγὸς ἢ κατάσκοπος τις ἡμῶν κατακροᾷται. [οὐ] δὴ π[ο]υ νόμοι οὐδὲ δημοκρατεῖα κατὰ Μακεδονίαν, [ἀλλὰ τυ]ραννίδι καὶ φόβῳ ὑποτετάγμεθ[α]. Ἀ[ν]τίπατρος γὰρ [.]ε[.] [..] μὲν προπετέστερος ὑπάρχων κα[ὶ] ἱτ[α]μός, οὐχ ἄρ [μόζ]ει δὲ διαδήματά τε καὶ πορφύρα [αὐτῷ]]ο[.]δες [....]χο[..] μητέρα Ὀλυμπιάδα προσο[.....]λυ[.] [.....], ὦ Μνήσιππε, ἐπὶ τοῖς γε[γεννημένοις] οὐ γ[ὰρ] ἀπηλλ[άγ]η Ἀλέξανδρος κατορυ[χεῖς] ὡς θνητός, ἀλλὰ ὡς θεὸς ἐτε[λε]ύτησεν. Μνήσιππος. [.....]ιν, ὦ Καλλίστρατε, γ[**]ιν ὁ Ἀντίπατρος [** ν]ῆ Δία ἀ[ρ]μόζεται λ[** οὐ γὰρ ὡς ὁ τυχὼν βασιλεὺς ἔζη, ἀλλὰ ἐκ πα[ίδος] ἄριστα πᾶσιν ἐφέστηκε τοῖς πράγμασιν, ὅτε δὲ ἐτελεύτησε, δῆλον ᾗν ὡς οὐδὲν θειό[]τερον τῆς Ἀλεξάνδρου

ψυχῆς, ὡς θνητὸς ὢν βίον ἔσχεν εἰς ἀθανασίαν δόξης, Ἀντίπατρος δ' αὐτὸν ποιήσεται ἀπάσης Μακεδονίας ἐχθρόν. τοιγαροῦν ἡ Ἀλεξάνδρου θ' <ε> ἰότης [των] τ[ὸ]ν τῆς ἡγε[μ]ονίας ὅρον ἐκτέθειται. ἀλλ' αὐτὸς Ἀντίπατρος π[ρ]οέρχεται μεταστῆναι. Ἀντίπατρος. Μακεδονία μὲν εὐδαίμων καὶ πάλαι, νῦν μὲν (τοι)— col. III ** ** * *]ι . νο[**]πωνο[**]τωπερ[**] . αφικε[..... Μέν]αι[χμος ** *]πηδ[.....]υσετοξα[..... ὡ]ς ἤλθο[ν πρὸς Ὀλυ]μπιάδα [.....]γγυς, ἀπο[.....] αὐτῆς 'κα[..... Ἀλέξαν]δ[ρ]οσ' φησί 'τ[.....]τιν οἷα γυν[*]χου. τὸ γὰρ αὐτ[ὸ γέγρ]αφα (?) καὶ ἐν το[.....]δο[.....]αρινδε καταλ[....]οις γυν[αι]κὸς [....]εν [.....]α καὶ ἡ Στεροπὴ Ἀλέξανδρον αὐτόθ[.....] ἀνέτειλε τῶν Φιλιππε[ί]ων υἱῶν σοφω[.] .. κεκλησθαι μᾶλλον [ῆ] εἶναι Ἀντίπ[α]τρος [ποιεῖ αὐ]τὴν βασιλῖδα Ἀντίπατρος. [.....] κολύμεθα ἴσως παρ' Ὀλυμπιάδι αἰσθο [μένηι, μισοῦντας] τὸν κόμπον τῆς ῥήσεως· δεῖ πάν [τας πτοεῖσθαι (?) τῶι] δράκοντι καὶ τοῖς ἐφευρημένοις, [οἷς εἰς θεοὺς] ἐνέκρινε τὸν βασι[ι]λέα, δι' ἃ καὶ [.....]τὴν πολλάκις φέρουσαν καὶ πολύ. [ἡμῖν δὲ μέθη] ἐθρυλήθη καὶ τύπωμα Δαρείου [καὶ ἐταίρ]ων θάνατο[ι], ὢν Ἀλέξανδρος σύνοιδεν [αἷτιος ὢν. εἰ δ' οὐ] κατὰ μῦθ[ό]ν[υ] ἐστι τεθνηκώς, αἰνηθεῖς [μάτην, καὶ βασι]λέων, γινώσεται με δεσπότην [ὄντα. τὸ ν]ῦν γὰρ ἀδοξεῖ, αἰσθήσεται δ' ἐμοῦ κολαζο [μένη κα]τὰ σθένος. ἀλλ' ἴθι, Μέναιχμε, μετὰ τὸ [.....]του καὶ τὴν τοὺς θεοὺς ἀκηδοῦσαν col. IV ...]οσ[.....]ν [. ** (Κάσσανδρος.) [.]ωτης [.....]εσοχη[* .]εδυει [.....]ειωι [* .]νγυος σὸν μὲν ἴσως, βα[σι]λεῦ, παντὶ σθένει ἐπι κου]ρεῖν τῶι γέ σου ὀφ[θαλμῶι *] τυγχάν[ο]υσιν οἱ φό[** ἔ β]αλλεν, ὃ κατῶ <ι> κνει ὑπ[** .]σι. νῦν γὰρ οὐκ ἄλλο τ[ι κατηγορεῖ ἡ Ὀλυμ]πιάς τοῦ γυναικίου ἢ [.....]ρ[*] τὸν γάμον τιαφωσοιτυ[.....]ω[*] ἀντιλέγει λόγοις [.]υκ[.....]αν[*] λη, ἀλλ' εἰς ἐπίτασιν ση[.....]ροσεχει[*] δ' αὐτῇ, συνγνώμη, καὶ [γὰρ τ]ὸ ἀπὸ τῆς τύχη[ς] προσφάτως παρέστη· τέθνηκεν Ἀλέξανδρος· ὡς καὶ <εἰ> μὴ γεγεννήκει τὸν βασιλέα, ἀνάγκη εἶχε πενθεῖν, καὶ ὅτι γεγεννήκει. καλὸν μὲν οὖν, ὃ βασιλεῦ, περιμεῖναι τὴν γυναῖκα καὶ ἐν τοιούτοις ὑπάρχουσα. τὸ γὰρ π[ρο]πετές τῆς ἀρνήσεως ἢ μεταμέ λεια κελαμυσαι. Ἀντίπατρος, σὺ μὲν καλῶς ἔλεξας, ὃ Κάσσανδρε, καὶ σοῦ τὸ λῆμά [ἐ]στι χρησ[τ]ῶν καὶ ἐν πολέμοις καὶ ἐν γνώμη ἄριστον. [ἀ]λλ' ὁρῶ προσιοῦσαν τὴν θεο μήτορα καὶ τοῖς [διασκ]ευῆς μύθοις μεγάλα φρονοῦσα καὶ τοῦ[ς ἐ]πιχωρίους βασιλεῖς ἀδο ξοῦσα. καὶ τὰ πρὸς ἡμᾶς Ὀλυμπιάς οὕτω σο βα-

2b, 153, F 7 (50) ρῶς καὶ τυραν[νι]κῶς. ἔξεστι γάρ σοι δια λέγεσθαι ομοκιπ . ονιασουβασ[ι]λευσ[

2b, 153, F 8 P. OX. 216: [βούλεσθε οὖν] ἀπὸ μιᾶς ἐπιστολ[ῆς ἀ]πει λῆς? δουλείαν ἀντ' ἔλευ θερίας ἀντικαταλλάσσειν; καὶ ποῦ τὸ περιμάχη τον οἷχεται φρόνημα τῆς ἡγεμονίας; ἐπιζητῶ γάρ, εἰ μή τι διαμαρτάνω τῶι λογισμῶι. φησὶν ἡμῖν πολεμήσειν καὶ ἡμεῖς ἐκ[εῖν]ωι] .. ων ... (zerstörte reste) || [τίνα τῶν συμμά χω]ν ἀπολωλέκα[μεν; ποῦ τὰ] τεῖχη τῆς πό[λεως πέ]πτωκεν; τίς αἰχμ[άλωτος] ἡμῶν γέγονεν; [πότε] πεζο μαχοῦντες ἢ ναυμαχοῦντες λελεῖμμεθα; ἐνταῦθα γὰρ ἄνθρωποι περιγεγ[ρα]μμέ νοι πάσας τὰς ἐλπίδας τῶι τῆς ἀνάγκης καιρῶι δουλεύουσι. ἡμῖν δ' ἀπόρθητός ἐστιν ἡ δημοκρατία· ὁμονο οὔμεν πρὸς ἀλλήλους· τοῖς νό μοις ἐνμένομεν· καρτερεῖν ἐν τοῖς δεινοῖς ἐπιστάμε θα· τὴν τῆς ἐλευθερίας τά ξιν οὐκ ἐνκαταλείπομεν. || ἐν || τοῖς ὅπλοις νικήσας νεανικευέσθω, ταῖς δ' ἀπὸ τῶν ἐπιστολῶν ἀπειλαῖς τοὺς βαρβάρους ἐξαπατάτω. ἡ δὲ τῶν Ἀθηναίων πόλις ἐπιτάττειν, οὐχ ὑπακούειν [ἐπίσταται]· καὶ δ[ικὰ]ζειν **

2b, 153, F 9 P. BEROL. 13044: ...] κ[α]ὶ ἄλλο τι . [.. ...] . ν τιμῶσιν [... Ἀλέξ]αν[δ]ρος ὑ παις [** εφασι . ε [**...] . ν . Ἀλέξ α [ν **]ι τοῦ ει *** || ἐγὼ προστάξω κρίνειν, οὗτος ὑμῶν ἔσται βραβευτής, καὶ ἐὰν εὖ δόξῃ κεκρινέναι, οὗτος ζῶν ἀφεθήσεται μόνοσ'. ἡρώτησεν οὖν εἰς τῶν Γυμνοσοφιστῶν, εἰ καὶ τὴν αἰτίαν προστιθῶσιν. δοθέν τος δὲ τούτου τὸν πρῶτον ἡρώτησεν, πότερον αὐτῶι δοκοῦσιν οἱ ζῶντες ἢ οἱ τεθνηκότες εἶναι πλείους τὸν ἀριθμὸν ἢ τὸν ἀντίον. τὸν δ' εἶπεῖν τοὺς ζῶντας. 'οὐ δίκαιον γάρ' ἔφη 'τῶν οὐκ ὄντων τοὺς ὄντας εἶναι πλείους'. μετὰ

δὲ τοῦτον ἡρώτα τὸν ἐχόμενον, πότερα <—> τὴν γῆν, καὶ γὰρ αὐτὴν τὴν θάλασσαν ἐπὶ τῆς γῆς εἶναι. τὸν τρίτον ἤρετο, τί πανουργότατον αὐτῷ δοκεῖ εἶναι ζῶιον. τὸν δ' εἶπεῖν 'ὁ μὴ γινώσκει μηδεὶς ἀνθρώπων'. τὸν δὲ τέταρτον ἡρώτα Σαβειλῶ ἡ[γούμ]ενον αὐτῶν εἰς τί συνεβούλευσεν μὰ χεσθαι πρὸς αὐτόν. τὸν δ' εἶπεῖν 'ὅπως ἂν αὐτῷ συμβαίῃ <ῆ> καλῶς ζῆν ἢ καλῶς ἀποθανεῖν'. τὸν πέμπτον ἐκέλευσεν λέγειν, πότερον ἡμέρα πρότερον γέγονεν ἢ νύξ· τοῦτον δ' ἀποκριθῆναι <—> νυκτὶ μιᾷ πρότερον ἡμέρας. διαπορουμένου δὲ τοῦ Ἀλεξάνδρου περὶ τοῦ <των> νοήσαντα τὸν Ἰνδὸν εἶπεῖν, ὅτι τοῖς ἀπόροις τῶν ἐρωτημάτων ἀπόρους εἶναι καὶ τὰς ἀποκρίσεις συμβαίνει. τὸν ἕκτον ἡρώτα, τί ποιῶν ἂν τις ὑπὸ ἀνθρώπων ἀγαπῶτο μάλιστα. τὸν δὲ εἶπεῖν '[εἰ] κράτιστος ὢν μηθεν[ὶ φο]βερὸς εἴη'. τὸν δὲ ἔβδομον ἡρώτα, τί || ποιῶν ἂν τις γένοιτο θεός. τὸν δ' εἶπεῖν 'ὁ μὴ] δυνατόν ἐστὶν ἄνθρωπον ποιεῖν, εἰ π[οιήσῃ] ἐν τις'. τὸν ὄγδοον ἡρώτα πότερον ἰσχυρότατόν ἐστιν θάνατος ἢ ζωὴ. τὸν δὲ ἀποκριθῆναι τὴν ζωὴν· τὴν μὲν γὰρ ἐξ οὐκ ὄντων ὄντας ποιεῖν, τὸν δὲ θάνατον ἐξ ὄντων [οὐκ] ὄντας. τὸν ἔσχατον ἐκέλευε λέγειν, πόσον τινὰ χρόνον ἂν καλῶ[ς] ἔχοι ζῆν. <τὸν δ'> εἶπεῖν ἔω[ς ἂν .] . ὑπολά[βῃ] .]ωντα . [..]κρ ... εἶναι [.] . ετερο[..]ται ... [.... λοιποῦ] δ' ὄντος ἐ[ν]ός τοῦ]τος κρίνειν τὰς ἀποκρίσεις ἡρώτησε τοῦτον, τίς αὐτῶν δοκεῖ κάκιστον ἀποκεκρίσθαι καὶ 'ὅπως μὴ δόξησις' ἔφη 'ἀμελεῖν χαριζόμενος'. τὸν δ[ὲ] μὴ βουλούμενον || δι' αὐτοῦ μηθ]ένα ἀπο[λέσθαι εἰπ]εῖν τὸν ἔ[τερον ἀε]ὶ θατέρου [χεῖρον ἀ]ποκεκρίσθαι. 'τοιγαροῦν' ἔφη 'πάντες ἀποθανεῖσθε, σὺ δὲ πρῶτος τοιαῦτα κρίνων'. τὸν δ' εἶπεῖν ἀλλὰ μήν, Ἀλέξανδρε, <οὐ βασι> λικόν ἐστι [ψεύδεσθαι]. ἔφης γὰρ '[ὄν ἂν ἐγὼ προσ] τ[ά]ξω *** || εταὶ γὰρ ἡμᾶς ὁ λόγος. τό γε μὴ < <ν> > ἀδίκως ἀποκτείνειν οὐχ ἡμῖν ἔστιν, ἀλλὰ σοὶ φυλακτέον'. τὸν δὲ Ἀλέξανδρον ἀκούσαντα κρίναι σοφούς εἶναι τοὺς ἄνδρας <καὶ> προστάξαι δόντας ἱματισμὸν ἀφεῖναι πάντας.

2b, 153, F 10c PORPHYR. Horat. A P 357: poeta pessimus fuit Choerilus, qui Alexandrum secutus opera eius descripsit. huius omnino septem versus laudabantur (s. Amyntas 122 F 2) . cui Alexander dixisse fertur, multum malle se Thersiten iam Homeri esse quam Choerili Achillen.

2b, 153, F 10d HORAT. epp. II 1, 232: gratus Alexandro regi magno fuit ille Choerilus, incultis qui versibus et male natis rettulit acceptos, regale nomisma, Philippos.

2b, 153, F 10e PHILODEM. Π. ποιημ. (P 994; Usener Kl. Schr. I 328): ὑπολάμβανε κατὰ τὸ συνέχον καὶ κυριώτατον τῶν ἐμ ποιητικῇ διαφέρειν Χοιρίλον καὶ Ἀναξιμένην (72 T 26) Ὀμήρου καὶ Καρκίνου καὶ Κλεαίνετον Εὐριπίδου καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς πονηροὺς ἐν ποιητικῇ τῶν ἀρίστων.

2b, 153, F 11a CURT. RUF. Hist. Al. VIII 5, 7—8: ... Graecorum, qui professionem honestarum artium malis conruperant moribus, Agis quidem Argivus, pessimorum carminum post Choerilum conditor, et ex Sicilia Cleo (F 10c)

2b, 153, F 11b ARRIAN. An. IV 9, 9: καὶ δὴ καὶ τῶν σοφιστῶν τῶν ἀμφ' αὐτὸν Ἀνάξαρχόν τε καὶ Ἄγιν Ἀργεῖον ἐποποιόν.

2b, 153, F 12a SEXT. EMP. adv. gramm. I 282: λέγεται γὰρ αὐτὸν (sc. Πύρρωνα) καὶ ποίησιν εἰς τὸν Μακεδόνα Ἀλέξανδρον γράψαντα μυρίοις χρυσοῖς τετιμηθῆναι.

2b, 153, F 13 STEPH. BYZ. s. 'Υστάσπαι· Νέστωρ (sc. Λαρανδεὺς ἐκ Λυκίας, ἐποποιός, πατὴρ Πεισάνδρου τοῦ ποιητοῦ, γεγονώς ἐπὶ Σεβήρου τοῦ βασιλέως SUID. s. v.) δ' ἐν τῇ α τῆς Ἀλεξανδρεϊάδος.

2b, 153, F 14a SUID. s. Σωτήριχος Ὀασίτης· ἐποποιός, γεγονώς ἐπὶ Διοκλητιανοῦ. Ἐγκώμιον εἰς Διοκλητιανόν· Βασσαρικά ἤτοι Διονυσιακά, βιβλία δ'· Τὰ κατὰ Πάνθειαν τὴν Βαβυλωνίαν· Τὰ κατὰ Ἀριάδην· Βίον Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως· Πύθωνα ἢ Ἀλεξανδριακόν (ἔστι δὲ ἱστορία Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνα, ὅτε Θήβας παρέλαβε)· καὶ ἄλλα.

2b, 153, F 14b

STEPH. BYZ. s. Ὑασις ... λέγεται καὶ Ὑασις καὶ ὁ πολίτης Ὑασίτης, ὁ ποιητὴς Σωτήριχος, ὁ καὶ τὰ πάτρια γεγραφώς.

2b, 153, F 15c

SUID. s. Ἀρριανός, ἐποποιός· Μετάφρασιν τῶν Γεωργικῶν τοῦ Βεργιλίου ἐπικῶς ποιήσας Ἀλεξανδριάδα (ἔστι δὲ κατὰ τὸν Μακεδόνα ἐν ῥαψωιδίαις εἴκοσι καὶ τέσσαρσιν)· Εἰς Ἄτταλον τὸν Περγαμηνὸν ποιήματα.

2b, 153, F 15c

STEPH. BYZ. s. Ἀστραία· πόλις Ἰλλυρίας. Ἀδριανὸς Ἀλεξανδρειάδος α ' οἱ δ ' ἔχον Ἀστραίαν τε Δόβηρά τε ' .

2b, 153, F 15c

—s. Σάνεια· πόλις Ἰνδική, ὡς Ἀδριανὸς Ἀλεξανδρειάδος ζ .